

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการคัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอย่างประปรายที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี . จำนวน 214 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร 104 คน และผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร 110 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 205 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.79 แยกเป็นแบบสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจำนวน 101 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.12 และจากผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจำนวน 104 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.55

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSSX - Statistical Package for the Social Science X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้บริหารและสภาพทั่วไปของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร

ตอนที่ 2 สภาพการคัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแยกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การคัดสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาคัดแยกเป็นหมวดหมู่ นำเสนอตั้งตารางที่ 3-9
2. การบริการสู่สภาพ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาคัดแยกเป็นหมวดหมู่ นำเสนอตั้งตารางที่ 10-15
3. การเรียนการสอนสู่ศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาคัดแยกเป็นหมวดหมู่ นำเสนอตั้งตารางที่ 16-19

4. เปรียบเทียบปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดารและไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
โดยแยกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 4.1 การคัดสิ่งแวตล้อม
- 4.2 การบริการถ่ายภาพ
- 4.3 การเรียนการสอนถ่ายภาพ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะของสถานภาพทั่วไปของผู้บริหารของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่น
ทุรกันดารและโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร

รายการ	ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 101)		ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 104)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	95	94.10	102	98.10
หญิง	6	5.90	2	1.90
อายุ				
20-24 ปี	2	2.00	0	0.00
25-29 ปี	14	13.90	0	0.00
30-34 ปี	27	26.70	19	18.30
35-39 ปี	32	31.70	14	13.50
40-44 ปี	4	4.00	17	16.30
45 ปีขึ้นไป	22	21.80	54	51.90
ประสบการณ์ในการบริหารงาน				
ต่ำกว่า 5 ปี	44	43.60	21	20.20
5-10 ปี	28	27.70	27	26.00
11-15 ปี	9	8.90	14	13.50
มากกว่า 15 ปี	20	19.80	42	40.40
วุฒิสูงสุดของผู้บริหาร				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	28.70	29	27.90
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	72	71.30	75	72.20
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00
การเข้ารับการอบรมโครงการ สู่สภาพในโรงเรียน				
เคย	31	30.70	103	99.00
ไม่เคย	70	69.30	1	1.00

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเพศชาย ร้อยละ 94.10 และมีอายุ 30-34 ปี มีมากร้อยละ 26.70 และอายุ 35-39 ปี มากที่สุด ร้อยละ 31.70 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเพศชายร้อยละ 98.10 และมีอายุ 30-34 ปี มากร้อยละ 18.30 และอายุ 45 ปีขึ้นไปมากที่สุดร้อยละ 51.90

ประสบการณ์ในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่มี ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 43.60 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี ร้อยละ 40.40

วุฒิของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนมากจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 71.30 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากถึงร้อยละ 72.20 เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารร้อยละ 69.30 ไม่ได้รับการอบรม โครงการสู่สภาพในโรงเรียน แต่ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารได้รับการอบรม โครงการสู่สภาพในโรงเรียนมากถึงร้อยละ 99.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทั่วไปของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและ
โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร

รายการ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร (N = 104)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลาง ของชุมชน				
0-3 กิโลเมตร	38	37.60	66	63.46
4-7 กิโลเมตร	12	11.90	10	9.62
8-11 กิโลเมตร	8	8.00	11	10.57
12-15 กิโลเมตร	15	14.90	4	3.85
16 กิโลเมตรขึ้นไป	28	27.60	13	12.50
การคมนาคม ติดต่อสื่อสาร				
สะดวก	15	14.90	77	74.04
ไม่สะดวก	86	85.10	27	25.96
จำนวนนักเรียนทั้งหมด				
ต่ำกว่า 100 คน	49	48.52	18	17.31
101-200 คน	39	38.61	38	36.54
201-300 คน	9	8.91	27	25.96
มากกว่า 300 คน	4	3.96	21	20.19
จำนวนห้องเรียน				
ต่ำกว่า 5 ห้อง	14	13.86	7	6.73
5-10 ห้อง	77	76.24	65	62.50
11-15 ห้อง	9	8.91	21	20.19
มากกว่า 15 ห้อง	1	0.99	11	10.58

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร (N = 104)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครู				
ต่ำกว่า 5 คน	16	15.84	6	5.77
5-10 คน	79	78.22	48	46.15
11-15 คน	5	4.95	22	21.16
มากกว่า 15 คน	1	0.99	28	26.92
ครูที่มีวุฒิทางสูขศึกษา				
ไม่มี	88	87.10	100	96.20
มี	13	12.90	4	3.80
ภารโรง				
ไม่มี	60	59.40	21	20.20
มี	41	40.60	83	79.80

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า มีโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางของชุมชน 0-3 กิโลเมตร ร้อยละ 37.60 และมีโรงเรียนห่างจากศูนย์กลางของชุมชนมากกว่า 16 กิโลเมตร ร้อยละ 27.60 และโรงเรียนร้อยละ 85.10 มีภารคนนาคคมและการติดต่อสื่อสารไม่สะดวก แต่โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารร้อยละ 63.46 ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางของชุมชน 0-3 กิโลเมตร และมีโรงเรียนร้อยละ 12.50 ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางของชุมชนมากกว่า 16 กิโลเมตร และโรงเรียนร้อยละ 25.96 เท่านั้นที่มีภารคนนาคคม ติดต่อสื่อสารไม่สะดวก

โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่มีนักเรียนต่ำกว่า 100 คน ร้อยละ 48.52 และมีนักเรียน 101-200 คน ร้อยละ 38.61 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องเรียน 5-10 ห้อง

ร้อยละ 76.24 ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในต้นทรวงศ์นิตยารณิกเรียน 101-200 ร้อยละ 36.54 และนิตยารณิกเรียน 201-300 คน ร้อยละ 25.96 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องเรียน 5-10 ห้อง ร้อยละ 62.50

โรงเรียนที่อยู่ในต้นทรวงศ์นิตยารณิก 5-10 คน เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 78.22 และไม่มีครูที่มีวุฒิทางลุ่มศึกษา ร้อยละ 87.10 สำหรับโรงเรียนที่ไม่อยู่ในต้นทรวงศ์นิตยารณิก 5-10 คน ร้อยละ 46.15 และมีครูมากกว่า 15 คน ร้อยละ 26.92 ไม่มีครูที่มีวุฒิทางลุ่มศึกษาถึง ร้อยละ 96.20

นอกจากนี้โรงเรียนที่อยู่ในต้นทรวงศ์นิตยารณิกโรงเรียนเพียงร้อยละ 40.60 แต่โรงเรียนที่ไม่อยู่ในต้นทรวงศ์นิตยารณิกโรงเรียนมากถึงร้อยละ 79.80



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพสิ่งแวดล้อม ของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและ
โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพบริเวณโรงเรียน

สภาพบริเวณโรงเรียน	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นที่ตั้งของโรงเรียนมีน้ำท่วม น้ำขัง				
มี	54	53.47	54	51.92
เป็นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึง	7	6.94	5	4.80
เป็นที่น้ำท่วมตามฤดูกาล	47	46.53	49	47.12
ไม่มี	47	46.53	50	48.08
2. บริเวณโรงเรียนมีต้นไม้ให้ร่มเงา				
มี	88	87.13	94	90.38
ใช้เป็นที่พักผ่อนได้เพียงพอ	37	36.63	48	46.15
ยังต้องตกแต่ง ปรับปรุง เพิ่มเติม	51	50.50	46	44.23
ไม่มี	13	12.87	10	9.62
3. สิ่งแวดล้อมที่ก่อเหตุรำคาญ				
มี	83	82.18	55	53.88
เสียงดังรบกวน	13	12.87	20	19.22
กลิ่นเหม็นรบกวน	8	7.92	10	9.62
ฝุ่นละอองรบกวน	62	61.39	25	24.04
ไม่มี	18	17.82	49	47.12
4. สันนามกีฬา				
มี	78	77.23	88	84.62
พื้นผิวเรียบ สม่่าเล่น	30	29.70	48	46.16
เป็นหลุม เป็นบ่อ อรุยระ	48	47.53	40	38.46
ไม่มี	23	22.77	16	15.38

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.47 มีพื้นที่ที่ตั้งมีน้ำท่วม น้ำขัง และลักษณะของน้ำท่วมนั้นเป็นพื้นที่น้ำท่วมตามฤดูกาล ร้อยละ 46.53 โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.13 มีบริเวณโรงเรียนที่มีต้นไม้ให้ร่มเงา แต่ยังคงตกแต่ง ปรับปรุง เพิ่มเติม ร้อยละ 50.50 โรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 82.18 มีสิ่งแวดล้อมที่ก่อเหตุรำคาญ และส่วนมากเป็นฝุ่นละอองรบกวน ร้อยละ 61.39 โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.23 มีสนามกีฬา แต่มีลักษณะเป็นหลุมเป็นบ่อ ขรุขระ ร้อยละ 47.53

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.92 พื้นที่ที่ตั้งมีน้ำท่วม น้ำขัง และมีลักษณะเป็นน้ำท่วมตามฤดูกาล ร้อยละ 47.12 โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.38 มีบริเวณโรงเรียนที่มีต้นไม้ให้ร่มเงา และใช้เป็นที่พักผ่อนได้เพียงพอ ร้อยละ 46.15 ยังต้องตกแต่ง ปรับปรุง เพิ่มเติม ร้อยละ 44.23 โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.88 มีสิ่งแวดล้อมที่ก่อเหตุรำคาญ เป็นฝุ่นละอองรบกวน และเสียงดังรบกวน ร้อยละ 24.04 และร้อยละ 19.22 ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.62 มีสนามกีฬา และเป็นสนามที่มีพื้นผิวเรียบ สม่่าเสมอ ร้อยละ 46.16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพสิ่งแวดล้อม ของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพอาคารเรียน และห้องเรียน

สภาพอาคารเรียนและห้องเรียน	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาคาร				
มี	101	100.00	104	100.00
มั่นคงแข็งแรง ถูกทิศทางลม	87	86.14	92	88.46
เก่า ชำรุด	14	13.86	12	11.54
ไม่มี	0	0.00	0	0.00
2. ห้องเรียนที่เป็นสัดส่วน				
มี	97	96.04	103	99.04
แสงสว่างเพียงพอ	90	89.11	91	87.50
แสงสว่างไม่เพียงพอ	7	6.93	12	11.54
การถ่ายเทอากาศดี ไม่อบอ้าว	88	87.13	91	87.50
การถ่ายเทอากาศไม่ค่อยดี รู้สึกอบอ้าว	9	8.91	12	11.54
ไม่มี	4	3.96	1	0.96
3. กระดานขอล็อคที่ใช้ในห้องเรียน				
มี	101	100.00	104	100.00
ผิวเรียบ สีเขียวใบไม้ ไม่เป็นเงา				
มีรางรับผงขอล็อค	40	39.60	47	45.19
กระดานดำ ไม่มีรางรับผงขอล็อค	56	55.45	50	48.08
ผิวขรุขระ สีเขียวใบไม้ ไม่เป็นเงา	5	4.95	7	6.73
ไม่มี	0	0.00	0	0.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สภาพอาคารเรียนและห้องเรียน	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. โต๊ะเรียน ม้านั่งในห้องเรียน				
มี	101	100.00	104	0.00
แข็งแรง ใช้การได้ดี	45	44.56	60	57.69
ชำรุด แต่ยังใช้การได้	50	49.50	39	37.50
ชำรุด ควรปรับปรุง	6	5.94	5	4.81
ไม่มี	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.14 มีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ถูกทิศทางลม โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 96.04 มีห้องเรียนที่เป็นสัดส่วน ภายในห้องเรียนของโรงเรียน ส่วนมากมีแสงสว่างเพียงพอ และมีการถ่ายเทอากาศดี ไม่อับอ้าว ร้อยละ 89.11 และ ร้อยละ 87.13 ตามลำดับ กระดานขอล็คที่ใช้ในห้องเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.45 เป็นกระดานดำ ไม่มีวางรับผงขอล็ค โต๊ะเรียน ม้านั่งในห้องเรียน ร้อยละ 49.50 ชำรุด แต่ยังใช้การได้ ร้อยละ 44.56 แข็งแรงใช้การได้ดี

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.46 มีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ถูกทิศทางลม โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.04 มีห้องเรียนที่เป็นสัดส่วน ภายในห้องเรียนของโรงเรียนส่วนมาก มีแสงสว่างเพียงพอ ร้อยละ 87.50 และมีการถ่ายเทอากาศดี ไม่อับอ้าว ร้อยละ 87.50 เช่นเดียวกัน กระดานขอล็ค ร้อยละ 48.08 และเป็นกระดานผิวเรียบ สีเขียว ใบไม้ ไม่เป็นเงา มีวางรับผงขอล็ค ร้อยละ 45.19 โต๊ะเรียน ม้านั่งในห้องเรียน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.69 แข็งแรง ใช้การได้ดี

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และ
โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพห้องพยาบาล

สภาพห้องพยาบาล	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ห้องพยาบาล				
มี	91	90.10	99	95.19
อุปกรณ์เวชภัณฑ์ครบ	6	5.94	12	11.54
อุปกรณ์เวชภัณฑ์ไม่ครบ ขาดบาง อย่างที่สำคัญ	74	73.27	67	64.42
อุปกรณ์เวชภัณฑ์ไม่ครบ ขาดบาง อย่างที่ไม่สำคัญ	11	10.89	20	19.23
ไม่มี	10	9.90	5	4.81

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่มีห้องพยาบาล ร้อยละ 90.10 และร้อยละ 95.19 ตามลำดับ แต่ห้อง
พยาบาลในโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่มีอุปกรณ์
เวชภัณฑ์ไม่ครบ ขาดบางอย่างที่สำคัญ ร้อยละ 73.27 และร้อยละ 64.42 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และ
โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพโรงอาหาร

สภาพโรงอาหาร	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงอาหาร				
มี	52	51.49	87	83.65
มีโต๊ะ เก้าอี้ในโรงอาหารมี เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	12	11.89	35	33.65
มีโต๊ะ เก้าอี้ในโรงอาหารไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	40	39.60	52	50.00
ไม่มี	49	48.51	17	16.35
2. ภาชนะรองรับเศษอาหารในโรงอาหาร				
มี	53	52.48	82	78.85
น้ำรั่วซึมได้	30	29.70	21	20.19
น้ำรั่วซึมไม่ได้	23	22.78	61	58.66
มีฝาปิดมิดชิด	5	4.96	14	13.46
ไม่มีฝาปิดมิดชิด	48	47.52	68	65.39
ไม่มี	48	47.52	22	21.15

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ร้อยละ 48.51 ไม่มี
โรงอาหาร ส่วนโรงเรียนที่มีโรงอาหาร ร้อยละ 39.60 มีโต๊ะ เก้าอี้ในโรงอาหารไม่เพียงพอ
กับจำนวนนักเรียน ร้อยละ 47.52 ไม่มีภาชนะรองรับเศษอาหารในโรงอาหาร

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.65 มีโรงอาหาร และมีภาชนะ
รองรับเศษอาหารในโรงอาหาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.85 ภาชนะรองรับเศษอาหาร ส่วนใหญ่
ร้อยละ 58.66 น้ำรั่วซึมไม่ได้ แต่ไม่มีฝาปิดมิดชิด ร้อยละ 65.39

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพห้องส้วม และที่ปัสสาวะนักเรียนชาย

สภาพห้องส้วมและที่ปัสสาวะนักเรียนชาย	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ห้องส้วม				
มี	101	100.00	104	100.00
นำไปในการทำความสะอาด				
มีเพียงพอ	84	83.17	90	86.54
นำไปในการทำความสะอาดมี				
ไม่เพียงพอ	17	16.83	14	13.46
ใช้การได้ดี	80	79.21	88	84.62
ชำรุดควรได้รับการซ่อมแซม	21	20.79	16	15.38
ไม่มี	0	0.00	0	0.00
2. ที่ปัสสาวะนักเรียนชาย				
มี	35	34.65	56	53.85
ใช้การได้ดี	28	27.72	45	43.27
ชำรุด ควรซ่อมปรับปรุง	7	6.93	11	10.58
ไม่มี	66	65.35	48	46.16

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ห้องส้วมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่มีนำไปในการทำความสะอาดเพียงพอ และใช้การได้ดี ร้อยละ 83.17 และ ร้อยละ 79.12 ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.35 ไม่มีที่ปัสสาวะนักเรียนชาย

ห้องครัวของโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่มีน้ำใช้ในการทำความสะอาด
เพียงพอ และใช้การได้ดี ร้อยละ 86.54 และ ร้อยละ 84.62 ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่
ร้อยละ 53.85 มีที่ปล้ำสาวะนักเรียนชาย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพการบริการน้ำดื่ม

สภาพการบริการน้ำดื่ม	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึบบริการน้ำดื่ม				
มี	101	100.00	101	97.12
ใส่ตุ้มหรือถังไว้ให้แล้วใช้ภาชนะตัก	82	81.19	68	65.38
ใส่ตุ้มหรือถังขนาดใหญ่มีก๊อกเปิด	19	18.81	12	11.54
น้ำพุพุ่ง เข้าปาก	0	0.00	1	0.96
น้ำประปา	0	0.00	20	19.24
ปริมาณน้ำใช้ได้เพียงพอตลอดปี	20	19.80	80	76.93
ปริมาณน้ำขาดแคลนเป็นบางช่วง	81	80.20	21	20.19
ไม่มี	0	0.00	3	2.88

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า การศึบบริการน้ำดื่มของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.19 ใส่ตุ้มหรือถังไว้ให้แล้วใช้ภาชนะตัก และส่วนใหญ่ปริมาณน้ำขาดแคลนเป็นบางช่วง ร้อยละ 80.20

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.38 ศึบบริการน้ำดื่มโดยใส่ตุ้มหรือถังไว้ให้แล้วใช้ภาชนะตัก และมีปริมาณน้ำใช้ได้เพียงพอตลอดปีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.93

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำแนกตามสภาพการกำจัดขยะมูลฝอย

สภาพการกำจัดขยะมูลฝอย	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกำจัดขยะมูลฝอย				
มี	101	100.00	104	100.00
ใช้วิธีการร่วมกันแล้วเผาในที่โล่ง	26	25.74	19	18.27
มีหลุมสำหรับทิ้งขยะแล้วเผา	60	59.41	47	45.19
มีหลุมสำหรับทิ้งขยะแล้วฝัง	8	7.92	19	18.27
ใช้วิธีการร่วมกันแล้วเผาในเตาเผาขยะ	5	4.95	17	16.35
ใช้วิธีการร่วมกันแล้วมีรถมาขน	2	1.98	2	1.92
ไม่มี	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ทุกโรงเรียนมีการกำจัดขยะมูลฝอย โดยโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.41 และร้อยละ 45.19 ตามลำดับ มีหลุมสำหรับทิ้งขยะแล้วเผา

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องบัตรสุขภาพ

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระเบียบสุขภาพประจำตัวหรือบัตรสุขภาพ				
มี	96	95.05	101	97.12
ครบทุกชิ้น ทุกคน	78	77.23	84	80.77
ครบทุกชิ้น แต่ไม่ครบทุกคน	4	3.96	8	7.69
ครบทุกชิ้น เป็นบางชิ้น	9	8.91	4	3.85
มีเป็นบางชิ้นและไม่ครบทุกคน	5	4.95	5	4.81
ไม่มี	5	4.95	3	2.88
2. การลงบันทึกในบัตรสุขภาพ				
มี	94	93.07	102	98.08
บันทึกทุกครั้ง ที่พบปัญหา	43	42.58	52	50.00
บันทึกเป็นบางครั้งที่พบปัญหา	38	37.62	33	31.73
บันทึกเมื่อสิ้นภาคเรียน	13	12.87	17	16.35
ไม่มี	7	6.93	2	1.92

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.05 มีบัตรสุขภาพ และโรงเรียนร้อยละ 77.23 สดให้มีบัตรสุขภาพนักเรียนครบทุกชิ้น ทุกคน โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.07 มีการลงบันทึกในบัตรสุขภาพ โดยร้อยละ 42.58 บันทึกทุกครั้งที่พบปัญหา

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.12 มีบัตรสุขภาพ และโรงเรียนร้อยละ 80.77 สดให้มีบัตรสุขภาพนักเรียนครบทุกชิ้น ทุกคน โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.08 มีการลงบันทึกในบัตรสุขภาพ โดยร้อยละ 50.00 บันทึกทุกครั้งที่พบปัญหา

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการตรวจสุขภาพนักเรียน

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การตรวจสุขภาพนักเรียนในตอนเช้าโดยครู				
มี	96	95.05	98	94.23
ตรวจเป็นประจำทุกวัน	3	2.97	7	6.73
ตรวจวันเว้นวัน	30	29.70	12	11.54
ตรวจสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	51	50.50	68	65.38
ตรวจเดือนละ 1 ครั้ง	12	11.88	11	10.58
ไม่มี	5	4.95	6	5.77
2. การตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์และ พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอื่น ๆ				
มี	94	93.07	96	92.31
ตรวจเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน	86	85.15	89	85.58
ตรวจปีละ 1 ครั้ง	5	4.95	4	3.85
ตรวจเฉพาะนักเรียน ป.1 และ ป.6	2	1.98	2	1.92
ตรวจ 2-3 ปีต่อ 1 ครั้ง	1	0.99	1	0.96
ไม่มี	7	6.93	8	7.69

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.05 มีการตรวจสุขภาพนักเรียนในตอนเช้าโดยครู โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.50 มีการตรวจสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ส่วนการตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์ และพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอื่น ๆ โรงเรียนส่วนใหญ่ สักให้มีการตรวจโดย ร้อยละ 85.15 ตรวจเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในพื้นที่รกรากส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.23 มีการตรวจสอบสภาพนักเรียน
ในตอนเช้าโดยครู โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.38 มีการตรวจสอบสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ส่วนการตรวจ
สภาพนักเรียนโดยแพทย์ และพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอื่น ๆ โรงเรียนส่วนใหญ่สัปดาห์ให้
การตรวจโดย ร้อยละ 85.58 ตรวจเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการชั่งน้ำหนัก-วัดส่วนสูง การตรวจวัดสายตา และการทดสอบการได้ยินของนักเรียน

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การชั่งน้ำหนัก-วัดส่วนสูง				
ณ	96	95.05	100	96.15
กระทำโดยครูประจำชั้น แล้วบันทึกไว้	87	86.14	89	85.58
กระทำโดยครูประจำชั้น แล้วบอกให้นักเรียนจำไว้	6	5.94	8	7.69
ให้นักเรียนทำกันเอง แล้วบันทึกไว้	2	1.98	2	1.92
ให้นักเรียนทำกันเอง แล้วจำสถิติของตนเองไว้	1	0.99	1	0.96
ไม่มี	5	4.95	4	3.85
2. การตรวจวัดสายตาของนักเรียน				
ณ	34	33.66	62	59.62
กระทำเฉพาะนักเรียนเข้าใหม่	13	12.87	23	22.12
กระทำปีละ 1 ครั้ง	20	19.80	36	34.62
กระทำ 2-3 ปีต่อ 1 ครั้ง	1	0.99	3	2.88
ไม่มี	67	66.34	42	40.38
3. การทดสอบการได้ยินของนักเรียน				
ณ	25	24.75	38	36.54
กระทำเฉพาะนักเรียนเข้าใหม่	12	11.88	19	18.27
กระทำปีละ 1 ครั้ง	13	12.87	17	16.35
กระทำ 2-3 ปีต่อ 1 ครั้ง	0	0.00	2	1.92
ไม่มี	76	75.25	66	63.46

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.14 มีการชั่งน้ำหนัก-วัดส่วนสูงนักเรียนที่กระทำโดยครูประจำชั้น แล้วบันทึกไว้แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.34 และร้อยละ 75.25 ไม่มีการตรวจวัดสลายตาและการทดสอบการได้ยินของนักเรียน ตามลำดับ

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.58 มีการชั่งน้ำหนัก-วัดส่วนสูงนักเรียนที่กระทำโดยครูประจำชั้น แล้วบันทึกไว้ โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.62 มีการตรวจวัดสลายตาของนักเรียน โดยร้อยละ 34.62 กระทำปีละ 1 ครั้ง แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.46 ไม่มีการทดสอบการได้ยินของนักเรียน



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการคัดโครงการอาหารกลางวัน

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การคัดโครงการอาหารกลางวัน				
มี	93	92.08	99	95.19
โรงเรียนดำเนินการเองโดยครู และนักเรียน	56	55.45	65	62.50
โรงเรียนจ้างคนครัวมาทำอาหาร	9	8.91	14	13.46
ให้บุคคลภายนอกมาจำหน่ายใน ราคาถูก	2	1.98	8	7.69
ให้นักเรียนทุกคนนำอาหารมารับประทาน ร่วมกัน	26	25.74	12	11.54
ไม่มี	8	7.92	5	4.81

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.08 และร้อยละ 95.19 ตามลำดับมีการคัดโครงการอาหารกลางวัน โดยโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ โรงเรียนดำเนินการเองโดยครูและนักเรียน ร้อยละ 55.45 และร้อยละ 62.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการให้บริการสุขภาพ

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูหรือเจ้าหน้าที่อยู่ประจำห้องพยาบาล				
มี	58	47.43	62	59.62
อยู่บริการตลอดเวลาทั้งวัน	8	7.93	17	16.35
อยู่บริการตลอดเวลาในระหว่าง ชั่วโมงเรียน	3	2.97	2	1.92
อยู่บริการบางช่วง เวลาในระหว่าง ชั่วโมงเรียน	26	25.74	20	19.23
อยู่บริการเฉพาะเวลาพัก	21	20.79	23	22.12
ไม่มี	43	42.57	42	40.38
2. การบริการรักษาพยาบาลในโรงเรียน				
มี	99	98.02	102	98.08
ครูประจำชั้นเป็นผู้ให้บริการ	18	17.82	19	18.27
ครูประจำห้องพยาบาลเป็นผู้ให้บริการ	19	18.81	20	19.23
ครูเวรเป็นผู้ให้บริการ	7	6.93	7	6.73
ครูที่พบเห็นเหตุการณ์เป็นผู้ให้บริการ	55	54.46	56	53.85
ไม่มี	2	1.98	2	1.92
3. การสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียนในโรงเรียน โดยแพทย์หรือพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข				
มี	94	93.07	99	95.19
ให้บริการภาคเรียนละ 1 ครั้ง	33	32.67	48	46.15
ให้บริการปีละ 1 ครั้ง	26	25.75	17	16.35

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สภาพการบริการสุขภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน พื้นที่ทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้บริการเมื่อมีโรคระบาด	30	29.70	32	30.77
ให้บริการ 2-3 ปีต่อ 1 ครั้ง	5	4.95	2	1.92
ไม่มี	7	6.93	5	4.81
4. การบริการทันตสุขภาพแก่นักเรียน				
มี	85	84.16	96	92.31
ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ 2 สัปดาห์ ต่อ 1 ครั้ง	43	42.58	53	50.96
ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ เดือนละ 1 ครั้ง	18	17.82	16	15.39
ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	18	17.82	18	17.31
ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ ปีละ 1 ครั้ง	6	5.94	9	8.65
ไม่มี	16	15.84	8	7.69
5. การบริการแนะแนวสุขภาพ				
มี	87	86.14	88	84.62
จัดเป็นประจำ	20	19.80	24	23.08
จัดเมื่อมีปัญหาสุขภาพเกิดขึ้นในชุมชน	11	10.89	12	11.53
ให้บริการเป็นรายบุคคล	8	7.92	10	9.62
ให้บริการเป็นกลุ่ม	10	9.90	10	9.62
ให้บริการพร้อมกันทั้งโรงเรียน	38	37.63	32	30.77
ไม่มี	14	13.86	16	15.38

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจำนวนมากไม่มีครูหรือเจ้าหน้าที่อยู่ประจำห้องพยาบาล ร้อยละ 42.57 แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.02 มีการบริการรักษาพยาบาลในโรงเรียน โดยร้อยละ 54.46 ครูที่พบเห็นเหตุการณ์เป็นผู้ให้บริการ การสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียนโดยแพทย์หรือพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.07 มีการให้บริการโดยร้อยละ 32.67 ให้บริการภาคเรียนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 29.70 ให้บริการเมื่อมีโรคระบาด และร้อยละ 25.75 ให้บริการปีละ 1 ครั้ง และโรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.16 มีการบริการทันตสุขภาพแก่นักเรียน โดยร้อยละ 42.58 ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.14 มีการบริการแนะนำดูแลสุขภาพ โดยร้อยละ 37.63 ให้บริการพร้อมกันทั้งโรงเรียน

โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.62 มีครูหรือเจ้าหน้าที่อยู่ประจำห้องพยาบาล โดยร้อยละ 22.12 อยู่บริการเฉพาะเวลาพักและร้อยละ 19.23 อยู่บริการบางช่วงเวลาในระหว่างชั่วโมงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.08 มีการบริการรักษาพยาบาลในโรงเรียน โดยร้อยละ 53.85 ครูที่พบเห็นเหตุการณ์เป็นผู้ให้บริการ การสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียนโดยแพทย์ หรือพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.19 มีการให้บริการ โดยร้อยละ 46.15 ให้บริการภาคเรียนละ 1 ครั้ง และร้อยละ 30.77 ให้บริการเมื่อมีโรคระบาด และโรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.31 มีการบริการทันตสุขภาพแก่นักเรียน โดยร้อยละ 50.96 ให้หมอน้ำยาฟลูออไรด์ 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.62 มีการบริการแนะนำดูแลสุขภาพ โดยร้อยละ 30.77 ให้บริการพร้อมกันทั้งโรงเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการบริการผู้ช่วยภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการดูแลสวัสดิภาพนักเรียน

สภาพการบริการผู้ช่วยภาพ	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดูแลเกี่ยวกับสวัสดิภาพของนักเรียน				
มี	96	95.05	102	98.08
ครูเวรคอยควบคุมดูแล	70	69.31	73	70.19
มียามรักษาการณ์ตลอดเวลา	0	0.00	0	0.00
มีคณะกรรมการดูแลความปลอดภัย	6	5.94	7	6.73
สำรวจตักนักเรียนเป็นผู้ดูแล	8	7.92	10	9.62
ประธานนักเรียนในแต่ละวันเป็นผู้ดูแล	12	11.88	12	11.54
ไม่มี	5	4.95	2	1.92

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.05 และร้อยละ 98.08 ตามลำดับ มีการดูแลเกี่ยวกับสวัสดิภาพของนักเรียน โดยร้อยละ 69.31 และร้อยละ 70.19 ของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารตามลำดับ มีครูเวรคอยควบคุมดูแล

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนที่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องวุฒิและการอบรมครู

สภาพการเรียนการสอน	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูผู้สอนผู้ศึกษาเป็นครูที่ผิดวุฒิทาง ผู้ศึกษาโดยตรง				
มี	18	17.82	10	9.62
ระดับการศึกษา ป.กค. ต้น	1	0.99	1	0.96
ระดับการศึกษา ป.กค. ปลาย	9	8.91	5	4.81
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี	8	7.92	4	3.85
ระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00
ไม่มี	83	82.18	94	90.38
2. การจัดอบรมครูผู้ศึกษา				
มี	25	24.75	49	47.12
ครูที่สอนผู้ศึกษาทุกคนผ่านการอบรม มาแล้ว	8	7.92	5	4.81
ได้รับการอบรมเฉพาะครูที่สอนผู้ศึกษา ในชั้นประถมศึกษาตอนต้น	9	8.91	10	9.62
ได้รับการอบรมเฉพาะครูที่สอนผู้ศึกษา ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	3	2.97	8	7.69
ได้รับการอบรมเฉพาะครูที่สอนผู้ศึกษา บางชั้น	5	4.95	26	25.00
ไม่มี	76	75.25	55	52.88

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่
อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ไม่มีครูผู้สอนผู้ศึกษาที่เป็นครูที่มีวุฒิต่างผู้ศึกษาโดยตรง ร้อยละ
82.18 และ ร้อยละ 90.38 ตามลำดับ และไม่มีการคัดอบรมครูผู้ศึกษา ร้อยละ 75.25
และ ร้อยละ 52.88 ตามลำดับ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการเรียนการสอนลู่ศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องการประชุมครู และ
การจัดทำโครงการสอน

สภาพการ เรียนการสอนลู่ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดทำให้มีการประชุมครู เพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน				
มี	54	53.47	74	71.15
เป็นนโยบายค้ำนวิทยาการของ โรงเรียน	26	25.75	55	52.89
เป็นการกระทำตามข้อ เสนอของ ครูเมื่อเกิดปัญหา	9	8.91	8	7.69
ครูผู้สอนลู่ศึกษาทั้ง โรงเรียน ประชุมร่วมกัน	15	14.85	8	7.69
ครูผู้สอนลู่ศึกษา ในแต่ละระดับชั้น ประชุมร่วมกัน	4	3.96	3	2.88
ไม่มี	47	46.53	30	28.85
2. การจัดทำโครงการสอนลู่ศึกษา				
มี	50	49.50	68	65.38
ครูผู้สอนลู่ศึกษาทั้งโรงเรียน ร่วมกันทำ	12	11.88	32	30.77
ครูผู้สอนลู่ศึกษาแต่ละระดับชั้น ร่วมกันทำ	7	6.93	14	13.46
ครูผู้สอนแต่ละคนทำขึ้นเอง	27	26.73	10	9.62
จัดทำโดยกลุ่มโรงเรียน	1	0.99	3	2.88
จัดทำโดยศึกษานิเทศก์ของสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอ	3	2.97	9	8.65
ไม่มี	51	50.50	36	34.62

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ มีการจัดให้มีการประชุมครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ร้อยละ 53.47 และร้อยละ 71.15 ตามลำดับ โดยการจัดให้มีการประชุมส่วนมากเป็นนโยบายด้านวิชาการของโรงเรียน ร้อยละ 25.75 และร้อยละ 52.89 ตามลำดับ การจัดทำโครงการสอนผู้ศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารครึ่งหนึ่งมีการจัดทำร้อยละ 49.50 โดยส่วนใหญ่ครูผู้สอนแต่ละคนทำขึ้นเอง ร้อยละ 26.73 ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.38 มีการจัดทำโครงการสอนผู้ศึกษา โดยส่วนใหญ่ครูผู้สอนผู้ศึกษาทั้งโรงเรียนร่วมกันทำ ร้อยละ 30.77



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการเรียนการสอนคู่ศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องวัสดุหลักสูตร อุปกรณ์
และสื่อการเรียน

สภาพการเรียนการสอนคู่ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดหาหลักสูตรแผนการสอนและคู่มือ ครูให้ครูใช้				
มี	97	78.22	89	85.58
ให้ครูใช้ได้ตลอดปี มีครบทุกชั้น	54	53.47	60	57.69
ให้ครูใช้ได้ตลอดปี มีเป็นบางชั้น	14	13.86	14	13.46
มีอยู่ในห้องสมุดให้ครูยืมใช้ได้	10	9.90	10	9.62
มีให้ครูใช้เฉพาะในห้องสมุด ห้ามยืม	1	0.99	0	0.00
ผู้บริหารเป็นผู้เก็บรักษา	0	0.00	5	4.81
ไม่มี	22	21.78	15	14.42
2. สื่อการเรียนและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ การเรียนการสอน				
มี	65	64.36	81	77.88
อยู่ในสภาพดี ใช้การได้เหมาะสม	43	42.58	57	54.81
ชำรุด ควรปรับปรุง	22	21.78	24	23.07
ไม่มี	36	35.64	23	22.12
3. หนังสืออ่านประกอบหรือเอกสารเกี่ยวกับสื่อภาพ สำหรับให้ครูและนักเรียนใช้				
มี	88	87.13	88	84.62
ทันสมัย และเพียงพอ	7	6.93	7	6.74
ไม่ทันสมัย แต่เพียงพอ	5	4.95	11	10.58

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สภาพการเรียนการสอนคู่ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทันสมัย แต่ไม่เพียงพอ	35	34.64	35	33.65
ไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอ	38	37.61	35	33.65
ไม่มี	13	12.87	16	15.38

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ มีการจัดหาหลักสูตร แผนการสอนและคู่มือครูให้ครูใช้ ร้อยละ 78.22 และ ร้อยละ 85.58 ตามลำดับ โดยส่วนมากสุดให้ครูได้ใช้ตลอดปี มีครบทุกชั้น ร้อยละ 53.47 และร้อยละ 57.69 ตามลำดับ มีสื่อการเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ร้อยละ 64.36 และร้อยละ 77.88 ตามลำดับ โดยสื่อการเรียนและวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนส่วนมากอยู่ในสภาพดี ใช้การได้เหมาะสม ร้อยละ 42.58 และร้อยละ 54.81 ตามลำดับ

โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่มีหนังสืออ่านประกอบ หรือเอกสารเกี่ยวกับสุขภาพสำหรับให้ครูและนักเรียนใช้ ร้อยละ 87.13 และร้อยละ 84.62 ตามลำดับ โดยโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.64 และร้อยละ 37.61 มีหนังสือที่ทันสมัยแต่ไม่เพียงพอ และมีหนังสือไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ ตามลำดับ ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีหนังสือที่ทันสมัยแต่ไม่เพียงพอ และมีหนังสือที่ไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ ร้อยละ 33.65 และร้อยละ 33.65 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละ ของสภาพการเรียนการสอนผู้ศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สภาพการเรียนการสอนผู้ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริม ผู้สภาพักเรียน				
มี	71	70.30	88	84.62
นิทรรศการ	8	7.92	21	20.19
ฉายภาพยนตร์	0	0.00	2	1.92
อภิปราย	7	6.93	6	5.77
การบริหารร่างกายตอนเช้า	42	41.57	37	35.59
โต้วาที	10	9.90	14	13.46
เขียนวิทยากร	4	3.96	8	7.69
ทัศนศึกษา	0	0.00	0	0.00
ไม่มี	30	29.70	16	15.38

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดารส่วนใหญ่ มีการศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมผู้สภาพักเรียน ร้อยละ 70.30
และร้อยละ 84.62 ตามลำดับ โดยโรงเรียนส่วนมากศึกษากิจกรรมการบริหารร่างกายตอนเช้า
ร้อยละ 41.57 และร้อยละ 35.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเชิง เบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของ
ปัญหาด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่
อยู่ในถิ่นทุรกันดาร

อันดับ ของ ปัญหา	ปัญหาด้านการจัดสิ่งแวดล้อม	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 104)		t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		1	งบประมาณในการจัด สิ่งแวดล้อมไม่เพียงพอ	3.82	1.09	
2	โรงเรียนอยู่ไกลจากสถานี อนามัย	3.77	1.38	2.17	1.27	8.61*
3	ขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจใน การจัดสิ่งแวดล้อม	3.65	1.11	3.07	1.37	3.31*
4	อาคารเรียน, ห้องเรียนไม่ เพียงพอ	2.90	1.57	2.32	1.49	2.68*
5	โต๊ะเรียน, ม้านั่งมีจำนวนและ ขนาดไม่เหมาะสมกับนักเรียน	2.81	1.48	2.14	1.19	3.54*
6	ลิ้นชัก, ที่ปลั๊กอะมีจำนวนไม่ เพียงพอ	2.68	1.42	1.80	0.94	5.18*
7	น้ำดื่ม น้ำใช้ไม่เพียงพอ	2.56	1.41	2.01	0.99	3.25*
8	การดูแลรักษาต้นไม้เป็นไปด้วย ความยากลำบาก	2.49	1.11	2.14	1.78	2.19*
9	เนื้อที่โรงเรียนคับแคบ	2.17	1.29	2.19	1.33	-0.08
10	การดูแลรักษาความสะอาดใน โรงเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง	2.15	0.99	1.95	1.01	1.47
11	การระบายน้ำไม่ทั่วทั้งพื้นที่	2.06	1.19	1.96	1.05	0.69
	โครงสร้างอาคารเรียนไม่ เหมาะสม	2.06	1.27	1.76	0.95	1.90

ตารางที่ 20 (ต่อ)

อันดับ ของ ปัญหา	ปัญหาด้านการคัดสิ่งแวดล้อม	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 104)		t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
12	บริเวณโรงเรียนมีน้ำท่วมขัง	1.99	1.08	1.93	1.11	0.37
13	การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน ไม่ดีพอ	1.74	0.92	1.64	0.91	0.78
14	แสงสว่างในห้องเรียนไม่เพียงพอ	1.65	0.92	1.67	0.95	-0.15
15	ชุมชนใกล้โรงเรียนก่อเหตุรำคาญ	1.44	0.90	1.67	1.12	-1.60
ค่าเฉลี่ยรวม		2.50	0.58	2.10	0.62	4.66*

* $p < .05$ ($t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีปัญหาด้านการคัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่อยู่ในระดับมาก คือ งบประมาณในการคัดสิ่งแวดล้อมไม่เพียงพอ โรงเรียนอยู่ไกลจากสถานีอนามัย ขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจในการคัดสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด และไม่มีปัญหาเลยในข้อที่ว่า "ชุมชนใกล้โรงเรียนก่อเหตุรำคาญ" ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีปัญหาด้านการคัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ งบประมาณในการคัดสิ่งแวดล้อมไม่เพียงพอ และขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจในการคัดสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร พบว่า มีปัญหาด้านการคัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง งบประมาณในการคัดสิ่งแวดล้อมไม่เพียงพอ โรงเรียนอยู่ไกลจากสถานีอนามัย ขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจในการคัดสิ่งแวดล้อม อาคารเรียน ห้องเรียนไม่เพียงพอ โต๊ะเรียน ม้านั่งมีจำนวนและขนาดไม่เหมาะสมกับนักเรียน ล้วม ที่ปลั๊กอะมีจำนวนไม่เพียงพอ น้ำดื่ม น้ำใช้ไม่เพียงพอ การดูแลรักษาต้นไม้เป็นไปด้วยความยากลำบาก นอกจากนี้

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของปัญหา
ด้านการบริการลูกค้าในโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร

อันดับ ของ ปัญหา	ปัญหาด้านการบริการลูกค้า	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 104)		t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1	ขาดผู้มีความรู้ความชำนาญในการ การบริการลูกค้า	4.30	0.75	3.46	1.41	5.36*
2	การคมนาคม สื่อสารไม่สะดวก	4.00	1.02	2.15	1.27	11.46*
3	อุปกรณ์, เวลารอคอยไม่เพียงพอ	3.76	1.07	3.28	1.22	2.93*
4	ไม่มีครูอยู่ประจำห้องพยาบาล	3.61	1.36	3.26	1.45	1.75
5	การช่วยเหลือและติดตามผลทำได้อ ไม่ทั่วถึง	3.47	1.18	2.83	1.17	3.88*
6	ไม่ได้รับความร่วมมือ สันนิษฐาน จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	3.17	1.23	2.42	1.33	4.20*
7	งบประมาณในการจัดบริการลูกค้า ไม่เพียงพอ	3.05	1.44	2.32	1.29	3.83*
8	ขาดผู้รับผิดชอบในการดูแลลัทธิ- ภาพนักเรียน	3.00	1.26	2.47	1.18	3.09*
9	การบันทึกบัตรลูกค้ามีความยุ่งยาก	1.96	1.19	1.77	0.97	1.19
10	การจัดทำบัตรลูกค้านักเรียนยัง ไม่ครบ	1.84	1.23	1.46	0.88	2.54*
ค่าเฉลี่ยรวม		3.21	0.70	2.54	0.86	6.11*

* $p < .05$ ($t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีปัญหาด้านการบริการสุขภาพอยู่ในระดับมาก คือ ขาดผู้มีความรู้ความชำนาญในการบริการสุขภาพ การคมนาคม สื่อสารไม่สะดวก อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ไม่เพียงพอ ไม่มีครุอยู่ประจำห้องพยาบาล นอกจากนี้มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีปัญหาด้านการบริการสุขภาพอยู่ในระดับน้อย คือ ขาดผู้มีความรู้ความชำนาญในการบริการสุขภาพ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ไม่เพียงพอ ไม่มีครุอยู่ประจำห้องพยาบาล การช่วยเหลือและติดตามผลทำได้ไม่ทั่วถึง นอกจากนี้มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด และไม่มีปัญหาเลยในข้อที่ว่า "การสัปดาห์ตรวจสุขภาพนักเรียนยังไม่ครบ"

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาระหว่าง โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารพบว่า มีปัญหาด้านการบริการสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกเรื่อง ยกเว้นปัญหาเรื่อง ไม่มีครุอยู่ประจำห้องพยาบาล และการบันทึกประวัติสุขภาพมีความยุ่งยากไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยส่วนรวมแล้ว ปัญหาด้านการบริการสุขภาพของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.21$ และ $\bar{x} = 2.54$ ตามลำดับ) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของ
ปัญหาด้านการเรียนการสอนผู้ศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และ
โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร

อันดับ ของ ปัญหา	ปัญหาด้านการเรียนการสอน ผู้ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 104)		t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1	อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3.97	0.88	3.19	1.30	5.00*
2	เอกสารสำหรับให้นักเรียนค้นคว้า ไม่เพียงพอ	3.95	1.10	3.41	1.26	3.23*
3	งบประมาณในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ	3.84	1.14	3.31	1.45	2.88*
4	เอกสารสำหรับให้ครูค้นคว้าไม่ เพียงพอ	3.80	1.03	3.27	1.24	3.27*
5	ขาดการนิเทศแนะนำในการจัด การเรียนการสอน	3.62	1.10	2.71	1.17	5.74*
6	ครูขาดทักษะใน การปรับแผน การสอนให้เหมาะสม	3.31	1.08	3.00	1.19	1.98*
7	ครูไม่สามารถติดตามประเมินผล การปฏิบัติของนักเรียนได้อย่าง ทั่วถึง	3.24	1.06	2.66	1.23	3.62*
8	ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ผู้สภาพไม่ดพอ	3.21	1.11	2.86	1.15	2.22*
9	ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร	3.11	1.26	2.53	1.29	3.25*
10	ครูไม่รู้วิธีการสอนและการใช้อุปกรณ์	3.04	1.13	2.39	0.92	4.46*

ตารางที่ 22 (ต่อ)

อันดับ ของ ปัญหา	ปัญหาด้านการเรียนการสอน สู่ศึกษา	โรงเรียนที่อยู่ในถิ่น ทุรกันดาร (N = 101)		โรงเรียนที่ไม่อยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร (N = 104)		t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		11	การคัดครูสอนในชั้นต่าง ๆ ไม่ เหมาะสม	2.95	1.26	
12	ไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากร ในโรงเรียน	1.97	1.02	1.83	0.82	1.08
ค่าเฉลี่ยรวม		3.33	0.71	2.82	0.91	4.45*

* $p < .05$ ($t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีปัญหาด้านการเรียนการสอนสู่ศึกษาที่อยู่ในระดับมาก คือ จุดกรณีไม่เพียงพอ เอกสารสำหรับให้นักเรียนค้นคว้ามีไม่เพียงพอ งบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีไม่เพียงพอ เอกสารสำหรับให้ครูค้นคว้ามีไม่เพียงพอ ขาดการนิเทศแนะนำในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้มีปัญหาคืออยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุดในเรื่อง ไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ส่วนโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นในเรื่องครูไม่รู้จักวิธีสอนและการใช้จุดกรณี และไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนเป็นปัญหาคืออยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร พบว่า มีปัญหาด้านการเรียนการสอนสู่ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกเรื่อง ยกเว้นปัญหาเรื่อง การคัดครูสอนในชั้นต่าง ๆ ไม่เหมาะสม และไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยส่วนรวมแล้ว ปัญหาด้านการเรียนการสอนสู่ศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ในถิ่น

ทฤษฎีบท และ โรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทฤษฎีบท เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.33$ และ $\bar{x} = 2.82$ ตามลำดับ) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย